

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

VI. Die Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

Mort.
Lux.

illam adeptæ beneficio, quotidianâ eiusdem officij recitatione gratus. Ammissione cum Patribus redux, in silua sagittâ in corde traiectus occubuit. De hisce quatuor perhibet fama con-

stans: in loco, vbi occisi sunt, lumên conspectum: vti & in templo, in quo sunt conditi; lux quædam totum templum illustrans apparuit plus quam horæ integræ interuallo.

VI. DIE MAII.

P. FRANCISCVS
BENCIVS.

Italus Ro-
mæ. 6 Maij
1594.
ætat. 52.
Vocatio.
Crucifixus.

DVM de Societate incunda delib-
berandus, mæstus, variè flu-
tuans, & consolatore quæ-
rens noctu lachrymaretur, pulcherri-
mam Crucifixi effigiem obiectam per
horæ ferè spatium vidit vt aiunt, æstu
animi nunc ad Societatem, nunc ad
spes mortales accedente, & recedente.
In Societate tres fratres habuit, & miti
obedientiâ, labore inter docendum, &
scribendum improbo, humilitate mo-
destissimâ, morumque simplicitate
conspicuus. Fufius de illo annuæ Ro-
mæ anni 1594.

P. ANNÆVS
MAUPEOV.

Gallus So-
nonis. 6.
Maij. 1634.

HIC mundi satur posteaquam latè
Orientem concursasset, ac mise-
randam Turcarum cecitatem attente,
meditareque vidisset, in ipsa honorum
quâ re, quâ spe, quippe Regio ærario
iam præfectus, ad Christi castra se
transtulit in Societate Iesu. In qua, &
fidei donum, & paupertatis thesauros
magnificè prædicabat, æstimabatque
impensius. Frequentissimâ in carnem
verberibus afflictam sæuitiâ fuit præ-
stans; atque inde fortasse illi tanta, in

perperua orandi assiduitate, fuit è cæ-
lo concessa affluentia lacrymarum, vt
post orationem non longam, vnum
sæpè, ac alterum quoque strophio-
lum vix illi suffecerit ad eas abster-
gendas.

P. ANTONIVS
DE RHODES.

CONCIONES ad extremum vsque
virium, ætatisque magnâ conten-
tione, ac rei catholicæ, diuinoque glo-
riæ emolumento exercuit, verè Con-
cionator Crucis, cuius triumphum
agere videbatur quando deiectum
passim vndique quâ quâ hæresis graf-
sabatur, crucis trophæum, vbi vbi op-
pidorum concionaretur, erexit, pristi-
noque loco splendori restituit. Con-
cionales hæretici dogmatis imposto-
res acerrimè profligabat. Speciem pro-
digij habet (verba sunt epistolæ de illo
perscriptæ) quod cum aliquando in
quemdam huiuscemodi impostorem
incidisset, illumque ad fidei pugnam
laccessuisset, tanto verborum pondere
illi nostræ fidei mysteria, magno spe-
ctante cœtu probavit, vt impostor non
secus, ac si fulmine ictus foret, in ter-
ram moribundus corruerit; spumal-
que horrendum in modum totis buc-
cis profuderit.

Gallus in
Prou. Lug-
dunensi. 6.
Maij. 636.
ætat. 77.
Soc. 60.

Crux.

Conclu.

Zelus fidei.

Confess.

P. VALE-

P. VALERIVS
DE LEDESMA.

Hispanus
Manilæ. 6.
Maij. 1639.
ætat. 83.
Soc. 67.

Obid.

P. Suarez
prædicator.

Post tyrocinium per ipsos duodevigi-
ginti annos humaniora docuit cum
laude, nihil questus, & tum primùm,
iam Sacerdos, Philosophiæ admodus
est, Francisci Suarez postea in Theo-
logia discipulus; qui Valerio de Indijs
adeundis consilium petenti dixit. Vade
felicibus auspicijs in Philippinas, ibi
eris Prouincialis, & Manilæ bis Re-
ctor. Id quod factum, Etenim primùm
Zebuense, tum Manilanum Collegiū
rexit: inde Prouinciam vniuersam per
annos octo: deinde Nouitios, ac de-
nique Manilanum Collegium iterum
gubernauit, omni rectione tandem
post annos 40 perfunctus. Dæmonin-
genti strepitu in ea in qua P. Valerius
in India degebat domo, & per suos
magos, suum in eum odium testatus
est. Naturæ suæ ardore ad diuina tran-
sato vsus est egregiè. Concludere me-
dici Vallisoleti, cum de illo tunc ægro
consultarent, illum esse ignea naturam
summo gradu, neque facile vllum à se
lectum in libris, qui Valerio in hoc par-
esset. Et tamen aded sui compos erat
ac potens, vt præter viuidos quosdam
spiritus in dicendo, & consilijs, nullam
iræ aut commoti animi significatio-
nem vnquam ediderit, semper verè
humilis, verè omnium amans, & do-
cumentum viuum in optimo Superi-
ore suos non sua quærente virtutis.
Potiorem Prouinciæ partem obibat
pedes. Peccata totius vitæ breui com-
pendio dolenter, ac prudenter confi-
tebatur quotidie, ijs quæ particulatim
narrare non poterat ad generales quas
antea obierat exomologeses remissis.
Post tres horas quietis surgebat, &
orabat. Et paulò ante quàm alij sur-
gerent, quietis iterum aliquid capie-

Confess quot.

bat, vt diei pondus vegetus sustineret.
Ad aram inter sacrificandum aliquan-
do animo linquebatur. Aliàs in ora-
tione ab humanis abductum laudasse
fertur Christus ob virtutes cum alias,
tum quoddam in casu quodam id fecisset
quod diuinæ voluntati magis consen-
taneum esse ducebat. Aliàs suam illi
opem promisit. Sabbato quodam san-
cto singulari luce perfusum se scisit
circa sensum illorum verborum *ego sum
qui sum*: quæ lux postea increuit ope
S. Francisci (quem vnice colebat Va-
lerius) addentis: *ego sum qui sum; tu es
qui es*. At maior hisce lux fuit illa à
Deo postea sic illi loquente. *Tecum ego
sum qui sum, tecum*; cum insigni fiducia
diuini vbique præsidij adfuturi. Superi-
ori diserte dixit, se curæ esse Marti-
dei, & de hoc se ante annos aliquot
reddidit certiore. Confessario se-
xies aut septies affirmavit, Deiparam
sibi videri visam dixisse. *Fili, salua te*.
Praxis illius cum Deo, & Dei Marti-
agendi erant orationes iaculatoriæ,
quarum quibusdam plus insistebat,
verba singula iterum ac iterum regu-
stando, & repetendo vsque ad suauem
cordis incendium, idque se aiebat à
suo S. Francisco sic orante didicisse.
Vnde & illi stuebant horæ ac dies in
Dei præsentia, illo suspirio sæpius re-
petito: *Deus meus, & omnia*. Inde illi
lux, vt necessarijs prouideret sed ma-
ximè vt ne Spiritus Societatis in sub-
ditis intercideret, aut elanguesceret.
Martyrij Iaponici desiderijs ardebat.
Manilæ cum naues summo cum desi-
derio anxie expectarentur, pro con-
uocione dixit, Bono essent animo: na-
ues aduentare, & mox nuncio de nau-
bus appulsis allato varicinijs veritas e-
nituit. Rogatus clam, an id diuinitus
didicisset, obtruncit.

Oratio

Voluntas
Dei.

S.P.

Iaculator.

P. FRANCISCVS
COLIN.

Hispanus
in Philippinis.
6. Maij.
1660. 21. 68.
Soc. 14.

Oratio.

MAioricæ Alphonso Rodriguez familiariter vsus, multa cum illo de diuinis contulit; eiusque vitam postea typis in lucem dedit. Philippinas Insulas ubi adijt, istic Tagalensem linguam intra duorum mensium spatium ita didicit, vt ad concionem aptè dixerit cum Sociorum admiratione. Deinde anno vno vix elapso, centum quæ paruulos, quæ adultos baptismo frustra. Silentij, orationis, lachrymarum, ac sui assidue afflictiandi dono fuit illustris. Sæpè, ac diu vivebat in syluis cum ijs quos erudiebat, Deo, illisque Christo formandis intentus. Mamilano Collegio, ac etiam vniuersæ Prouinciæ præfuit cum laude magni ad omnes exempli, industriæ, charitatis. Quotannis à 17. Septembris vsque ad 4. Octobris, Francisci sui tenerè memor, secedebat ad ascericas S. P. Ignatij exercitationes. Potionis cuiusdam Indicæ (quam Ciccolaram vocant) vsum nunquam admisit, ne se indulgenter his quasi delicijs tracta-

ret. Aiebat, se id Beatissimæ Virginis amori dedicasse, vt à potu illo abstineret: monitum se ab illa interno instinctu, seu voce, vt se ad eius vsum nullis precibus adduci pateretur, placitum id sibi si ab eo constanter abstineret vsque ad mortem.

Incredibili Martyrij desiderio flagrabat, quotidie coram Cruci affixo Christo petens donum pro eo moriendi.

In Mindorana Missionè, cum duos, à quibus ferè pendebat conuersio reliquorum, duos videret, ac noctu vigil secum dispiceret ecquis modus in eundus esset illos ad fidem adducendi: repentino timore correptus est, num ipse qui de aliorum salute cogitaret, saluus futurus esset. Ergò delectulo sese proripuit; ac totus in preces effusus, Deum rogauit vt velut pro pignore prædestinationis ac salutis suæ duos illos sibi donaret. Obtinuit. Etenim diluculo, duo illi hætenus pertinaces, vtrò Franciscum adiere, ac baptismum ab eo magnoperè flagitauerunt; Francisco & illis & sibi vnicè gratulante, ac diuinæ misericordiæ gratias referente.

VII. DIE MAIL.

P. PAVLVS
ACHILLES.

Italus Panormi.
7. Maij. 186.
ætat. 74.
Soc. 47.

Charitas.

IN Sicilia habitus pro magistro, & in norma virtutis. Præfuit Collegio Panormitano primus Rector, idque per annos 23. continenter, suauitate tantâ vt ipsa in eo charitas loqui diceretur. Ne disciplinæ, ac simul charitati deesset, quendam ad suscipiendum nescio quid pœnæ committat per ipsos 30. dies attemperatè dispo-

suit, cum nec parcere vellet, nec lædere. Cum nihil domi esset quo socij vescerentur, tamen ære campano signum dari iussit, & eodem tempore, ad portam tantum annonæ appulit quantum sat erat. Liberalem experiebatur Deum, quia & ipse erat erga pauperes liberalis. Semper infra alios se habere, libenter moneri à quolibet, in pistrino laborare, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum frequenter visere, illudque absens etiam noctu, & interdum crebrius reuereri, cum socij ne in ætate

Mortific.
B.P.

Zelus.

Sacrum

S.P. Ign.

Mort.

Hispanus
in S. C.
7. Maij.
ætat. 80.
Soc. 64.

S. Mich.
Zelus.

Humilitas.